

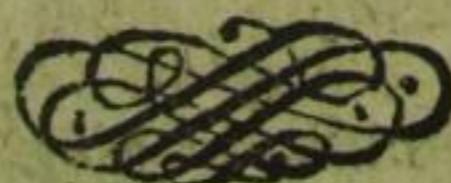
❧ II. ☈

Etum relinquat magis notabilem. Quod etiam Cartes. Part. princ. IV. n. 52. dilucide indicat, etiam si concisè & breviter, unde Varenius l. 1. Prop. 13. Geogr. Gen. illius mentem haud assidue, dicit: Hujus quidem proprietatis demonstrationem Cartesius ex sua hypothesi simulet se afferre, at ego eam ex ipsius verbis non possum concipere.

§. XVIII.

Non tamen diffitendum etiamsi supra dicta phœnomena satis regulariter esse habeant, alias tamen longè plurimas occurrere anomalias. Sic alicubi nullus sentitur æstus ut in plerisq; maris mediterranei litoribus, mari Balthico &c. In aliis vero magnos & vehementes ut in sinu Arabico, de quo Veteres (referente Scaliger) scripserunt, tantum esse æstum, ut Moses cum Israëlitis sine periculo illud transierit. In Hiberniæ deniq; Flandriæ & Angliæ litora affluxus fiunt ingentes, adeo ut Tamesis Londinum usque æstum sentiat. Aliqua loca sub eodem Meridiano vel proximè sita, non tamen eadem hora inundationem patiuntur. Sic quidam lacus & stagna Oceano vicina inundant; quin etiam puteis ad Gades & Hispalim hoc tribuunt Historici. Quicquid horum omnium sit, id causam agnoscat necesse est vel litorum viciniā, distantiam, altitudinem, vel depressionem; Ventorum cursus, aliam & aliam fundi maris dispositionem, & quæ sunt plura his similia ac Kircherus etiam lib. 3. pag. 139. satis prolixè recenset.

Hæc & alia longe plura quæ ulterius persequenda essent, urgens spatiū chartæ & magis temporis, me invitum relinquere cogunt; idcirco manum de Tabula, & soli DEO sit honor.

COROL-